

van het Rijksinstituut voor Drinkwatervoorziening, W. Mensink, voorzitter van de Vereniging tot exploitatie van waterbedrijven, Prof. Dr. P. G. Fohr te Wageningen, J. P. Doets, van het Ministerie van C.R.M., Ir. J. Verkoren van de Cultuurtechnische Dienst, Dr. G. J. Lammers, directeur van de Rijksvoorlichtingsdienst, Mr. P. F. C. Koch van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Ir. Ph. Schuurman van de Directie van de Waterstaat, Prof. Dr. J. W. Tesch, voorzitter van de Gezondheidsorganisatie TNO, Ir. J. Baas, watergraaf van het Waterschap de Berkel en A. H. Kloos, voorzitter van het N.V.V.

Dit comité zal zich bezig houden met het organiseren van activiteiten van velerlei aard ter gelegenheid van de opstelling van een Handvest voor het Water door de Raad van Europa, dat ten doel heeft de strijd aan te binden tegen de toenemende verontreiniging van het water, dat een van de belangrijkste natuurlijke hulpbronnen is. De stijgende behoefte aan water van goede kwaliteit, die een gevolg is van de sterke groei der bevolking en de zich steeds sneller voltrekkende industrialisatie in de grote stedelijke centra van Europa, maakt het noodzakelijk maatregelen te treffen voor een actie in Europees verband, voor het behoud van het water, zowel in kwalitatief als in kwantitatief opzicht.

Natuurbehoud en Recreatie II

In NATURA februari/maart '68 had in het bijzonder het artikel Natuurbehoud en Recreatie - 8 wensen van de hand van J. Th. J. M. Willems, mijn bijzondere aandacht. De redactionele noot onder dit stukje noopt me enkele opmerkingen te plaatsen.

In de eerste plaats een stelling, geponeerd door de heer W., waarop het onderschrift géén betrekking heeft:

De heer W. stelt o.a.: 'De tegenstelling Natuurbehoud - Recreatie is namelijk een schijncontroversie

Dit gaat niet steeds op. Er zijn in ons land prachtige natuurgebieden, die alleen in stand kunnen worden gehouden door elke recreatie volkomen uit te sluiten. Ja, door ze uitsluitend open te stellen voor wetenschappelijk onderzoek.

Uw onderschrift heeft in het bijzonder betrekking op de '..... weinig gewaardeerde verbodsbepalingen,

1). De heer W. wenst, '..... dat honden en andere huisdieren zonder pardon uit natuurgebieden worden geweerd.' Met deze wens kan ik me volkomen verenigen. Een aanlijngedod heeft niet de minste zin: de tuchteloze Nederlander doet het tóch niet.

2). '..... geen auto's e.d. dus in onze natuurgebieden.' In dezen gaat de heer W. m.i. wel wat ver. Er zijn natuurgebieden, die zó groot zijn, dat ze voor wandelaars onvoldoende toegankelijk zijn. Hier kan de beheerder twee kanten uit: Het terrein op zéér bescheiden schaal voor motorisch verkeer ontsluiten, of geheel voor dit verkeer afsluiten en het per fiets bereikbaar maken. Ik denk dan aan goede fietspaden, voor de stoere fietsers alle wandelpaden beschikbaar stellen en mogelijk bij de verschillende parkeerplaatsen bij ingangen voor een klein bedrag fietsen beschikbaar stellen. Wat de verdere opmerkingen van de heer W. betreft (over het algemeen zeer terecht gemaakt), hierover zou nog heel veel kunnen worden gezegd.

Ik wil nog wel graag een paar vragen opwerpen.

1. Wat denken de natuurbeschermers van het meenemen en doen 'spelen' van transsistorradio's.

2. Hoe staan zij ten opzichte van het parkeren van auto's langs eventuele ontsluitingswegen in grote gebieden en dan in het terrein sport beoefenen (voetballen, andere balspelen, met tenten bivakkeren en vuur maken)?

3. Zou het soms aanbeveling verdienen onderscheid te maken tussen natuurbeschermingsgebieden en terreinen bestemd voor recreatie? In de als zodanig op een landelijke lijst geplaatste natuurbeschermingsgebieden, zouden dan stringente bepalingen (ter bescherming van het gebied en ter verzekering van de rust) van kracht moeten zijn. Terwijl de gebruikers van de voor recreatie bestemde terreinen veel meer vrijheden zou kunnen worden gelaten.

Ik ben me ervan bewust, dat de hele kwestie van recreatie en natuurbescherming geen eenvoudige is. En dat ze, gezien de toenemende grotere behoefte aan recreatie en de zich hand over hand uitbreidende mogelijkheden tot verplaatsing, steeds moeilijker zullen worden. Het is werkelijk meer dan hoog tijd, dat een grondige studie van de kwestie wordt gemaakt en dat op korte tijd beslissingen worden genomen.

D. L. Booy